

Violinafolk

Simone Lambregts

Gràcies a Tito Pelaez per la composició gràfica de la primera edició dels llibrets *Violinafolk*.
A Perepau Jiménez i a Cesc Sans per convidar-me aquell dia a tocar *la violina* a la plaça de Gal·la de Figueres.
A l'Artur Blasco per encomanar-me el seu amor per les melodies pirinenques.
A Francesc Tomàs i Jordi Roure per la publicació del llibre sobre Peret Blanc.
A l'Anna Colomer per ser-hi amb *Les Violines* des del principi.
Als alumnes pels suggeriments.
A Jaume Aiats pel seu recolzament al projecte *Violinafolk*.
A la Carol Duran per compartir la passió pel violí folk.

Violinafolk

1a edició: juny 2012

© Simone Lambregts

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Núria Rodríguez Maymó

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Impulso, Global Solutions S.A.

Rda. de Valdecarrizo 23

28760 Tres Cantos (Madrid)

Dipòsit legal: B-9344-2012

ISMN: 979-0-69210-753-8

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

Pròleg

Els quaderns de Violinafolk es tornen llibre i apleguen així el suport material d'una pràctica d'interpretació de violí encapçalada per Simone Lambregts. Però els fulls que teniu a les mans són només un rastre de tot plegat. Els tres quaderns han respost a la necessitat cultural de deixar un suport escrit d'una activitat que al llarg dels últims anys ha divulgat un violí popular que tan callat semblava a Catalunya. Fruit de tota una trajectòria, aquest llibre presenta la materialització d'alguns dels elements d'aquest estil, mètode, proposta o pràctica interpretativa, o en definitiva una proposta alternativa a les acadèmiques i clàssiques més freqüents.

Aquest rastre no és d'un naufragi, ans al contrari, d'uns quaderns de bord assumits, però amb noves interpretacions possibles per descobrir mons sonors. Totes les barques tenen nom i aquesta es diu Violinafolk. En aquesta barca, hi hem pogut pujar molts i en ella descobrir un munt de possibilitats amb el violí, la viola o el violoncel i inclús en altres instruments. Partint de casa, ja sigui per una tradició clàssica, o ja sigui per un repertori i unes característiques que ens defineixen i ens identifiquen amb una manera catalana, aquesta barca obre rumb a diferents pràctiques de violí europees.

I és que Violinafolk no és només el *Repertori de Peret Blanc i Pepito Ferrer*, el *Hits Folkis* o l'*A tota corda*, sinó una proposta en què des de molts nivells i camps d'origen podem agafar-nos-hi i descobrir un gaudi amb el violí que és enèrgic, ballador, metòdic, alegre, comunicatiu, pragmàtic i molt productiu. Unes característiques que van ben relacionades amb la persona que encapçala tot plegat i que a tants ens ha ensenyat a somriure entre arquets i cordes.

Celebro aquesta edició i espero que permeti que els que teniu els volums trencats de tan haver-los fet servir tingueu l'oportunitat d'adquirir-lo amb totes les noves revisions, malgrat ja no el necessiteu, per consultar-lo, remirar i pensar. Si descobriu ara Violinafolk espero que sapigueu anar més enllà de les pàgines i descobriu tota una manera de fer viva d'aquesta pràctica i que tot pujant a bord en sapigueu gaudir com fem molts altres.

Com a epíleg m'agradaria remarcar que un compendi sempre respon al resum d'una etapa. I és cert, durant dues dècades la tasca de divulgació del violí a través de Violinafolk ha sigut molt exitosa. Però tancar una etapa és obrir cap a noves preguntes, cerques i objectius. Desitjo que el material que teniu entre mans sigui un pretext per descobrir que darrere d'ell hi ha una proposta viva i canviant, sobretot perquè vosaltres teniu arquet i cordes a punt per fer-vos vostre un camp de possibilitats inesgotable.

Anaís Falcó Ibàñez

Volum 1

Repertori de Peret Blanc i Pepito Farré

Presentació

Inspirat en la idea dels llibrets de *Punt de trobada*, el projecte *Violinafolk* vol ser una invitació a tots els / totes les violinistes, i a tots els músics en general que tinguin ganes de tocar música folk.

L'objectiu és el d'oferir propostes senzilles d'arranjament, per treure-li una mica de suc a les melodies tradicionals a partir de la primera llegida. A més a més, és una invitació a qualsevol conjunt de músics per tocar en format de trio o quartet d'instruments melòdics i provar una sonoritat diferent de l'habitual.

En principi, les partitures i els patrons d'acompanyament estan pensats per a grups de violins, partint de la idea del grup *Les Violines*. Espero que aquest llibret també pugui ser útil per a qualsevol altre conjunt amb ganes de tocar plegats.

Violinafolk és un homenatge als vells violinistes **Peret Blanc** i **Pepito Farré**, amb la intenció d'estimular la presència del violí en la música tradicional catalana.

Que us sigui d'utilitat aquesta petita primera proposta!
I sobretot que us ho passeu molt bé!

A stylized, handwritten signature in black ink. The signature appears to be 'Simone' with a large, decorative initial 'S' that loops around the first part of the name. There are several sharp, diagonal strokes crossing through the signature.

Introducció a l'acompanyament

Ja que la forma més usual d'anotar acords és la de xifrar-los de forma estàndard, recomanem a qui encara no ho coneixi, que es familiaritzi amb el següent:

A = LA major	Am = LA menor
B = SI major	Bm = SI menor
C = DO major	Cm = DO menor
D = RE major	Dm = RE menor
E = MI major	Em = MI menor
F = FA major	Fm = FA menor
G = SOL major	Gm = SOL menor

NOTA: \flat i \sharp són bemoll i sostingut, com sempre.

Per exemple: $C\sharp$ = Do sostingut major / $B\flat$ = Si bemoll major.

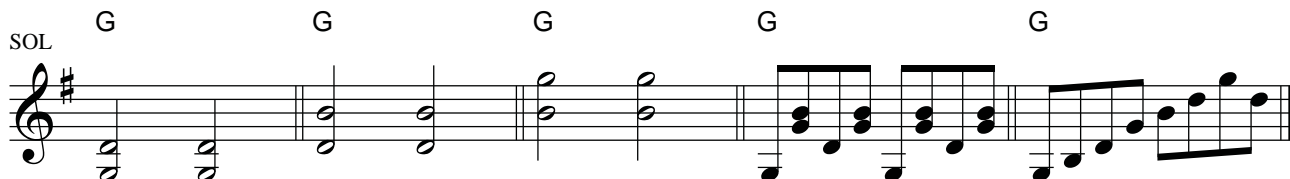
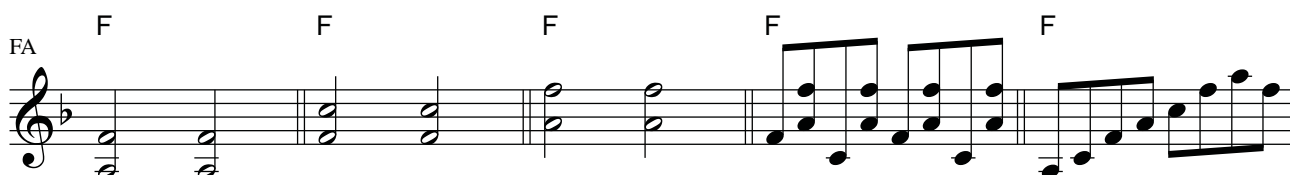
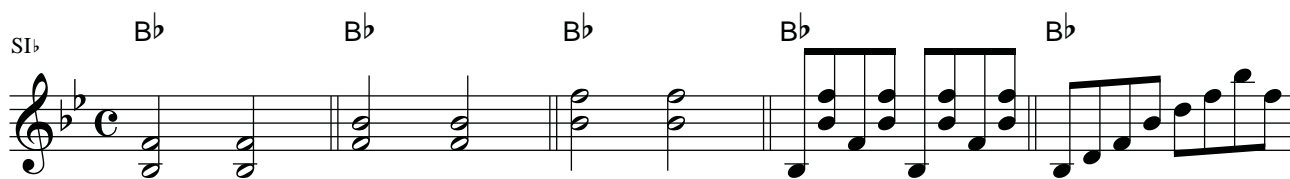
Si no heu treballat amb aquest sistema de xifrat, val la pena aprendre-se'l de memòria.

El dobles que trobareu tot seguit, són una proposta per poder llegir un xifrat de forma senzilla i ràpida. Estan simplificats el màxim possible, per a facilitar la lectura.

Als violinistes els hi recomanem l'ús de cordes a l'aire quan facin l'acompanyament en un grup de violins. És una manera d'aconseguir una sonoritat diferent a la clàssica. També, els dobles amb cordes lliures, provoquen harmònics forts i donen, així, un resultat sonor més ple.

1. Dobles

Diferents maneres d'interpretar l'acord

2. Dobles en Sol-Re com a escala

Two staves of musical notation showing double stops in G-D major scale. The first staff contains G (0 0 0), A (1 1), B \flat (2 2), and C (1 0). The second staff contains D (0 1), E (1 2), F (2 1), and G (0 0). Each note is represented by a pair of dots on a five-line staff, with the corresponding chord name and fingering numbers written above.

3. Cadències habituals

Five staves of musical notation showing common cadences. Each staff contains four measures of music, with the chord name written above each measure. The first staff shows C, F, G, and C. The second staff shows G, C, D, and G. The third staff shows F, B \flat , C, and F. The fourth staff shows D, G, A, and D. The fifth staff shows A, D, E, and A. Each measure contains a pair of dots on a five-line staff, representing the double stop for the chord.

4. Patrons rítmics

Exemples

Xotis català

Valset

Proveu d'aplicar els xifrats de cadències habituals de la pàgina anterior, en aquest patrons rítmics, canviant d'acord en cada « » .

Repertori

de Peret Blanc

Masurca

Arr. S. Lambregts

1

2

3

G G G G G D

D D D D D G

G Gmaj7 G6 D Dsus4

Repertori

de Pepito Farré

Ball de les cosses

Arr. S. Lambregts

1

2

3

This system contains the first three staves of the piece. The key signature has one sharp (F#). The first staff (treble clef) begins with a repeat sign. The second staff (treble clef) has a whole note G, followed by a half note Am, a quarter note D, and a half note G. The third staff (treble clef) has a whole rest, followed by a half note G, a quarter note Am, a half note D, and a half note G. The time signature is 6/8.

1

2

This system contains the next two staves. The first staff (treble clef) has a whole note G, followed by a half note Am, a quarter note D, and a half note G. The second staff (treble clef) has a whole note G, followed by a half note Am, a quarter note D, and a half note G. The time signature is 6/8. The system ends with a double bar line and a repeat sign.

This system contains the next two staves. The first staff (treble clef) has a whole note G, followed by a half note G, a quarter note G, and a half note Am. The second staff (treble clef) has a whole note G, followed by a half note G, a quarter note G, and a half note Am. The time signature is 6/8. The system ends with a double bar line and a repeat sign.

Fotocopiar les partitures o els llibres sense l'autorització de l'editor és il·legal

Volum 2

Hits folkis

Pròleg

En el pas dels antics músics individuals als nous músics folkis i tradis, semblava que pel camí havíem perdut les veus d'alguns instruments. I que un d'aquests –després dels inoblidables Peret Blanc i Pepito Farré– era el violí. Davant de la sonoritat potent de les gralles i dolçaines, l'autosuficiència de l'acordiò, de la reconversió (gairebé industrial) d'algunes percussions, o del reinvent de les violes de roda, el violí era una mica el parent pobre. Semblava un instrument inadequat per als nous temps i els nous aires. I escoltàvem amb sorpresa els violins “celtes” o occitants...

Però va arribar la Simone i, amb ella, **Les violines**. I empeltant els retalls que ha pogut atrapar de les maneres de tocar dels músics d'abans amb bones dosis d'imaginació, de gust i de treball, ens ha ofert la seva proposta, d'una energia comunicativa inesperada.

Sens dubte, dins l'actual etiqueta dels folkis –que a ella tant li agrada– hi haurà un abans i un després: hem retrobat una veu que es donava per oblidada. Ara, amb el volum que teniu a les mans, la seva labor arriba al públic que pot fer sonar l'instrument presentat amb explicacions ben estructurades que permeten a qualsevol violinista submergir-se en els detalls d'estil i en les actituds interpretatives.

No perdeu ni un minut: feu-vos les peces ben vostres, assageu-ne totes les possibilitats! I que ben aviat pugueu oblidar el llibretet en algun racó, perquè ja no us fa cap falta per tocar-les!

Jaume Aiats

Introducció

La idea principal d'aquest llibret és d'oferir-vos la possibilitat de tocar, d'una manera arranjada, aquells temes que amb el temps han esdevingut «hits folkis». S'ofereix de cada tema la primera veu, una segona veu, un acompanyament alternatiu a 'l'acompanyament estàndard' sobre el xifrat, (veieu *Violinafolk* -Vol. I) el xifrat i una variació del tema.

Tot i que les partitures han estat pensades per a conjunt de violins, són aconsellables per a qualsevol conjunt musical, tenint en compte la possibilitat que donen per a variar i per a jugar amb diferents veus.

La part teòrica al principi d'aquest volum tracta de «*l'arquejat folki*» i *l'acompanyament improvisat en doble corda*. L'objectiu és oferir recursos per a trobar una sonoritat del violí alternativa a la clàssica, i donar una informació resumida sobre algunes diferències en la tècnica de l'arquet.

El projecte *Volinafolk* és un homenatge als vells violinistes de Catalunya amb l'intenció d'estimular la presència del violí en la música tradicional catalana en general, i de motivar a totes i tots els violinaires per a tocar en conjunt de violins.

Simone Lambregts

El violí «folk»

De totes les diferències que podríem trobar entre la tècnica per a tocar música clàssica i la de tocar folk la més evident està en el tractament de l'arquet. S'ha de dir que, en molts països, la tècnica d'arquet tradicional és la mateixa que la clàssica, tenint en compte que els temes tradicionals d'aquests països van ser justament la base per a la nostra música clàssica. Parlem, per exemple, de les músiques eslaves. De moment, però, ens concentrarem en trobar un so de «violí folk» d'aquí casa.

Hi ha diferències més generals com, per exemple, la funció del **vibrat**. Es podria dir que en la música tradicional occidental el vibrat és com una ornamentació en lloc de ser part del so del violí com passa en la música clàssica. Una altra diferència important podria ser la manera en què s'aprenen a tocar els temes: en la música tradicional pràcticament sempre s'ha fet només a través de l'**oïda**, memoritzant els temes a l'hora d'aprendre'ls. Un altre aspecte a tenir en compte és que en l'aprenentatge del violí tradicional l'**expressió personal** sovint està per davant de l'expressió o dinàmica imaginada pel compositor. Gairebé mai la dinàmica de les melodies tradicionals ha estat especificada per escrit. Trobaríem moltes diferències més, però les que influeixen directament en el so del violí semblen tenir totes a veure amb l'arquet.

Moltes vegades passa que una melodia tradicional catalana (per folki que sigui), tocada per un violí de bona formació clàssica, sona a música clàssica. Per a aconseguir el so tradicional s'han d'aplicar una sèrie de tècniques diferents, sense perdre de vista aquelles ja aconseguides. A partir d'una bona base i una mica de paciència i pràctica, es pot arribar a saber tocar tant d'una manera, com d'una altra.

Aquí proposem, doncs, diferents aspectes tècnics, a part de la funció del vibrat abans esmentada, que fan que el so del violí prengui una altra dimensió.

L'arquet

1. La diferència més gran la trobem a l'hora d'accentuar: en les melodies d'aquest llibret sempre s'ha d'anar a buscar el **contratemp** i **lleugeresa**. Això té com a conseqüència que l'arquet acostuma a "travessar" els compassos amb l'objectiu d'evitar l'accent a "terra". (Veieu els exercicis de la pàgina següent). Per exemple, en un compàs 4/4 en lloc de tocar:

1 2 3 4 / 1 2 3 4, tocaríem 1 2 3 4 / 1 2 3 4.

2. S'hauria d'intentar de buscar molta qualitat de so amb poc arc (i sense vibrat!). Això és imprescindible per a poder jugar més endavant amb els accents com us vingui de gust.

3. El moviment i flexibilitat del **canell** i dels **dits** són la base per a poder posar en pràctica l'accentuació del **contratemp**, tenint en compte que per a un so lleuger, un accent produït amb el moviment del braç sonarà massa pesat. Per la mateixa raó (buscar "lleugeresa") els canvis de corda es fan amb poc moviment del braç, i amb molta flexibilitat en el canell.

4. Una cosa que s'acostuma a fer és tocar el **contratemp** (accentuat) **arc avall**. Això significa que sovint el temps que marca «terra» **queda arc amunt** ! Aquest és un altre aspecte que dóna més lleugeresa a la rítmica d'allò que es toca, i ho fa més atractiu per a ballar.

5. Posant en pràctica aquests consells, val la pena que us apunteu els arcs . A l'hora de tocar en conjunt, això millorarà el so, ja que fareu el mateix fraseig i els accentuareu en els mateixos llocs.

6. En alguns casos s'ha vist que pot anar molt bé agafar l'arquet més cap el centre. Tenint en compte que aquest és un altre factor que alleuja el so, recomanem que ho proveu. En una melodia lleugera i rítmica aquesta posició pot afavorir la qualitat del so.

Exercicis de contratemps i arquejat

1

2

3

4

5

6

7

Toqueu aquest exercicis també en les cordes de Mi i de Re.

Acompanyament improvisat en doble corda

En aquest volum de Violinafolk trobem la diferència més evident respecte al primer volum en les variacions de la tercera veu. La indicació en forma de creuetes en aquest cas no té cap significat relacionat amb els sostinguts. Es tracta de les cordes obertes acompanyadores.

La creueta serveix per a “netejar” la partitura, i fer-la més llegible. A vegades en trobareu dues, indicant en quines **dues** cordes es queda l’arquet mentre toquem la melodia escrita. Veureu que la doble corda sempre està relacionada amb l’harmonia. En principi, la “nota acompanyadora” és la primera, tercera o quinta nota de l’acord tríada. Tenint en compte que allò que més omple sonorament és la corda oberta, podem fer el següent esquema:

Acord (major):	Possibles cordes acompanyadores:
B \flat	Re
F	La
C	Sol o Mi
G	Sol o Re
D	Re o La
A	La o Mi
E	Mi

Es veu clarament que els acords que donen més possibilitats són: C, G, D, i A. Aquesta és probablement la raó pel fet que moltíssima música tradicional per a violí estigui en la tonalitat de Sol (I, IV, V=G, C, D), o de Re: (I, IV, V=D, G, A). Són les tonalitats en les quals les cordes obertes del violí s’aprofiten més, i quan vibra més l’instrument.

La melodia improvisada.

Si volguéssiu *improvisar* una melodia que “gira” al voltant de l’acord utilitzeu l’**escala mixolidia**. Aquesta escala és la que està en el cinquè grau de l’escala major. Per exemple: una escala de sol amb l’armadura de do, o sigui amb el fa natural. Fixeu-vos que la setèima baixa mig to. Us donem uns exemples d’acompanyament improvisat en doble corda dels acords D, G, i A.

Notes per a improvisar, els acords D, G i A

i la interpretació del senyal de doble corda (x)

L'acord de D

Cordes acompanyadores Escala mixolidia

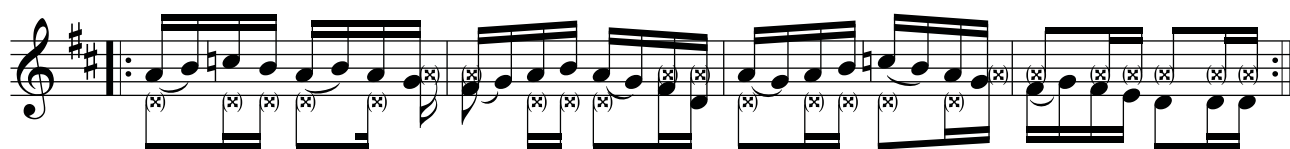
interpretar com

Exemple d'improvisació

Interpretar com:

L'acord de G

Cordes acompanyadores Escala mixolidia

Exemple d'improvisació

L'acord d'A

Cordes acompanyadores Escala mixolidia

Ara tracteu d'improvisar en doble corda 4 compassos sobre l'acord d'A.

Set salts

Arr. S. Lambregts

1

Variació de Set salts

Arr. S. Lambregts

The musical score is written in 2/4 time and consists of four staves. The notes and chords are as follows:

- Staff 1:** C, G, C, C, G, C. The melody starts with a quarter note C, followed by eighth notes G and A, then a quarter note B. The second measure has eighth notes C and D, followed by a quarter note E. The third measure has eighth notes F and G, followed by a quarter note A. The fourth measure has eighth notes B and C, followed by a quarter note D. The fifth measure has eighth notes E and F, followed by a quarter note G. The sixth measure has eighth notes A and B, followed by a quarter note C.
- Staff 2:** C, G, C, C, G, C. The melody starts with a quarter note C, followed by eighth notes D and E, then a quarter note F. The second measure has eighth notes G and A, followed by a quarter note B. The third measure has eighth notes C and D, followed by a quarter note E. The fourth measure has eighth notes F and G, followed by a quarter note A. The fifth measure has eighth notes B and C, followed by a quarter note D. The sixth measure has eighth notes E and F, followed by a quarter note G.
- Staff 3:** G, G, C, G, G, C. The melody starts with a quarter note G, followed by eighth notes A and B, then a quarter note C. The second measure has eighth notes D and E, followed by a quarter note F. The third measure has eighth notes G and A, followed by a quarter note B. The fourth measure has eighth notes C and D, followed by a quarter note E. The fifth measure has eighth notes F and G, followed by a quarter note A. The sixth measure has eighth notes B and C, followed by a quarter note D.
- Staff 4:** G, G, C, G, G, C. The melody starts with a quarter note G, followed by eighth notes A and B, then a quarter note C. The second measure has eighth notes D and E, followed by a quarter note F. The third measure has eighth notes G and A, followed by a quarter note B. The fourth measure has eighth notes C and D, followed by a quarter note E. The fifth measure has eighth notes F and G, followed by a quarter note A. The sixth measure has eighth notes B and C, followed by a quarter note D.

Volum 3

Temes de creació pròpia

Pròleg

Quan la Simone em va comentar que li faria il·lusió que fes un escrit pel tercer recull **Violinafolk** vaig pensar que no sabia en quin embolic es ficava. Ara que heu començat a llegir-lo –pocs suposo perquè el què ens interessa de veritat és anar traduïnt a sons les pilotetes penjades de 5 fils que trobareu més endavant–, haig de dir-vos que abans de fer aquest escrit en vaig redactar un primer coma a exercici de catarsi que tant a ella com a mi ens feia falta, i que espero –m’ha dit!– que s’ho guardarà per ella tota soleta. Després d’aquell intent va aquest segon i, que si és veritat que l’esteu llegint és el definitiu.

Vull també advertir-vos que ja cal que us prepareu! Després d’uns primers focus de *fidulitis* detectats de manera esporàdica durant molts i molts anys en diferents llocs del territori, al febrer del 2008 hi ha hagut un brot semblant a la Garrotxa, en un poblet de carretera, o més ben dit, d’autovia. Ara tot fa indicar semblant que la plaga s’estén, i de pressa.

Simone, camarada, gràcies pel tercer **Violinafolk**, en nom de tots els que en gaudirem.

D’aquí quatre dies hi haurà més violins penjats a les parets de les tavernes i locals que no pas aparells de televisió per veure el *siempre positivo* barça i tota la farsa, i ves a saber si acabarem desplaçant les gralles de la fal·lera. Estigueu alerta, luthiers! I ara, els arcs ben trempats, que tot-hom posi pega i que comenci la festa!

Francesc Tomàs “Panxito”

Introducció

Benvolguts violinaires,

Abans de començar a tocar aquestes melodies parlem un moment de *l'arranjament*: el repartiment i conjunt de les diferents veus de cada tema. Les partitures dels llibrets **Violinafolk** demanen un tractament diferent de les típiques. No tenen l'arranjament fet, si no que simplement son una proposta de veus que podeu fer servir per a muntar les melodies d'una manera mes variada.

No estan escrites per ser llegides i tocades tal com venen. Per tant i, sobretot, heu de concretar el principi i el final dels temes!

Part de la idea del projecte **Violinafolk** és la manera en que es proposa l'arranjament. En parts anteriors del llibre ja hi ha una petita explicació referent a com fer «una estructura» dels temes, però tot i així, molts violinistes han tocat les partitures sense arranjament i han acabat cansant-se'n abans d'hora. Doncs clar! Per tocar música tradicional a gust es imprescindible una cullereta de la vostra pròpia creativitat... Es per això que us proposem un «sistema d'arranjament» que apliquem en els conjunts i tallers de violins per fer sonar aquestes melodies durant unes quantes «voltes» sense que es tornin repetitives.

Prenem com exemple el tema «la guingueta» tal com el va enregistrar, l'any 1998, el grup **Les Violines** amb quatre violins que podeu escoltar en el cd del Tradicionàrius 2008. Veieu aquí al costat la «xuleta» de l'arranjament. Les veus en aquest llibret són una mica diferents perquè comptem amb un violoncel i una viola.)

En principi es tracta simplement d'adjudicar a cada music la seva «funció» en cada volta que es toca el tema, és a dir: primera veu, segona veu, acompanyament, «baixos» o variació, i anar-la variant.

També va bé concretar unes cosetes:

1. Decidir quantes vegades voleu tocar el tema.
2. Definir una «intro»: uns compassos de l'harmonia, del patró rítmic, o un trosset del tema...
3. Preparar algun «solo» o una variació. A vegades com a solo també funciona un trosset de l'acompanyament, o tocar un fragment d'un altre tema.
4. Decidir i apuntar el *tempo* (molt important en el cas de que toquéssiu ball).
5. Omplir «una xuleta» amb l'estructura: decidiu en cada part del recorregut del tema qui fa què, i ho apunteu en un esquema.
6. Apuntar alguns arcs i ornaments, al vostre gust.
7. Definir un final.

Recomanem que aprofieu tots els recursos per fer acompanyaments a base del «xifrat», ja descrit en el primer i segon volum de **Violinafolk**.

Exemple d'arranjament:

La Guingueta (tempo: ♩ = 156)

Estructura	A A	B B	A A	B B	pont	A A	B B	pont
Violí I	1a↑	1a↑	Xifrat (Sol-Re) ♩ ♩	Xifrat (Sol-Re) ♩ ♩	1a	1a	1a	1a
Violí II	Pedal Re (Sol-Re)	Pedal La (Sol-Re)	2a doble c.	2a doble c.	1a	1a	1a	1a
Violí III	1a↓	1a↓	Xifrat (Re-La) ♩ ♩	Xifrat (Re-La) ♩ ♩	2a	2a doble c.	2a doble c.	2a
Violí IV	Pedal Re (Re-La)	Pedal La (Re-La)	2a doble c.	2a doble c.	Pedal La ♩ ♩	2a doble c.	Xifrat (Sol-Re)	Pedal La
								+ A A 1a volta i Fi

Ornamentació tradicional

En la pàgina del costat podeu veure un resum del que són alguns aspectes sonòrics del violí folk com ha sonat fins ara en la música tradicional catalana. Parlem tan dels trinats com algun cop d'arquet, tres maneres de posar lligadures i accents i el fet de tocar en dobla corda.

Val la pena que mireu d'aplicar alguns d'aquests aspectes al vostre gust, tenint en compte que donarà la sonoritat «folk» al que toqueu.

NOTA: Les ornamentacions sonen més definides accelerant el moviment de l'arquet en el moment de fer-les.

1. Trinats

Tombada

així:

també:

Mordent normal

així:

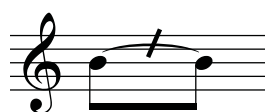
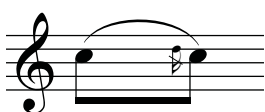
així:

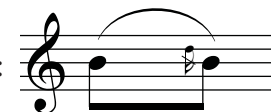
Mordent sord

així:

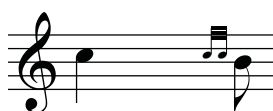
així:

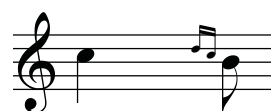
Duplet (sempre improvisat)

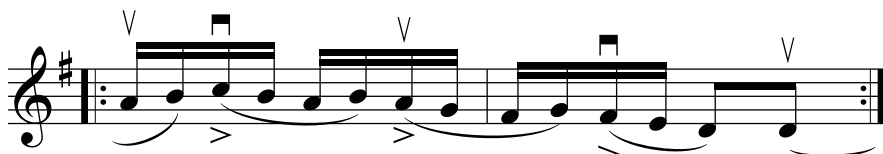
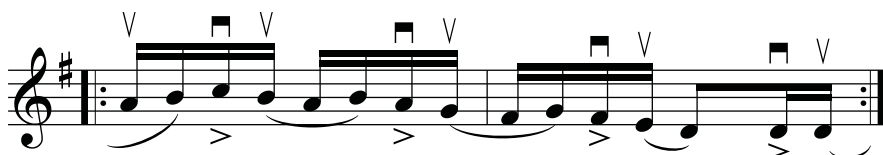
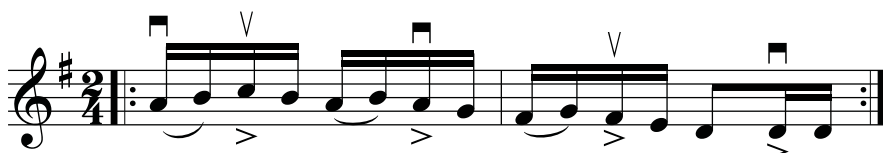
així:

també:

2. L'arquejat i el contratemps

3. El lliscat. Atac i *glissando*. Es puja a la nota des d'una distància aproximada de mig to. Feu el moviment amb velocitat.

4. Doble corda. Auto-acompanyament. Es toca la melodia acompanyant-la amb una corda lliure, més o menys d'acord amb l'harmonia.

Xifrat

Repasseu amb aquesta cadència d'acords la lectura del xifrat i tracteu de memoritzar les notes de cada acord.

	(Fa) F	(Lam) Am	(Si \flat m) B \flat m	(Do) C
Violí 1				
Violí 2				
Viola				
Violoncel				

	(Rem) Dm	(Sol) G	(Mim) Em	(Do) C
Violí 1				
Violí 2				
Viola				
Violoncel				

Repertori

Temes de creació pròpia

Chord progression: D A E A D D

Chord progression: G D E A D G D G Gb

Chord progression: G D A D A D